

Wolontariat hospicyjny

Rok Wolontariatu Hospicyjnego

Św. Jan Paweł II

Przesłanie na Rok Wolontariuszy, ogłoszony przez Narody Zjednoczone 2001. - „Co kieruje wolontariuszem, że poświęca się dla innych?

Przede wszystkim, wrodzony odruch serca, który wywołuje w istocie ludzkiej chęć pomocy każdemu człowiekowi. Jest to prawo istnienia. Wolontariusz doświadcza

niewysłowionej radości, czyniąc coś bezinteresownie dla drugich.”

25 grudnia 2016 roku rozpoczął się Rok Świętego Brata Alberta Chmielowskiego ogłoszony przez Polski Episkopat oraz Parlament RP. Św. Brat Albert to wspaniały patron bezdomnych, biednych ale również chorych i umierających.

Zarząd Forum Hospicjów Polskich ogłosił ten rok – Rokiem Wolontariatu Hospicyjnego – co odczytujemy jako owoc ale też kontynuację Jubileuszowego Roku Miłosierdzia.

Aby można było wypełnić zadanie czuwania przy chorym i towarzyszenia mu potrzebni są wolontariusze. Dlatego też Rok św. Brata Alberta będzie dla nas również rokiem wolontariatu hospicyjnego.

Idea albertyńska była u początku rodzenia się ruchu hospicyjnego. Prof. med. Julian Blicharski – hematolog, uczestniczący w 1977 roku w dyskusjach jak ma funkcjonować dom hospicyjny w Krakowie postulował powrót do idei albertyńskich. Mówił: „Hospicjum powinno stać się <<przyliskiem ostatecznym dla ludzi dna człowieczeństwa>>, dla ludzi absolutnie samotnych, dla ludzi, nad którymi zawisła pogarda społeczeństwa. Ludzi tych należy szukać, wyławiać. Znika zatem problem licznej rodziny, tłoczącej się przy łóżku chorego, bo nie dla tych chorych będzie przeznaczone Hospicjum. Hospicjum jako azyl ma więc być urządzone z maksymalną prostotą. Komfort i uestetycznienie byłoby czymś niewłaściwym. Najistotniejsza jest obecność żywej osoby, czuwającej z chorym w jego ostatnich godzinach życia, które mogą okazać się czasem i tygodniami. Pobyt w Hospicjum będzie wielką szkołą dla życia tych, którzy zechcą czuwać z chorymi. Cała społeczność Hospicjum powinna tworzyć dobrowolną wspólnotę i struktura organizacyjna budynku powinna służyć temu celowi.”

Pracą zespołu wolontariuszy kieruje koordynator

1. Zadania:

a. Wsparcie chorych

b. Wsparcie rodzin – towarzyszenie, pomoc w pielęgnacji, wsparcie psychiczne w przeżywaniu trudnego okresu odchodzenia bliskiej osoby, opieka nad dziećmi, umacniająca obecność

c. Wsparcie w żałobie.

d. Udział w pracach administracyjno – biurowych

e. Udział w pracach pionu obsługi (kuchnia, pralnia, sprzątanie, portiernia, ogród)

f. Udział w programach pozyskiwania środków

2. Miejsce wolontariusza w Domu HOSPICJUM

W zespole interdyscyplinarnym opiekującym terminalnie chorym: pomoc w pielęgnacji chorych - w zależności od potrzeb: towarzyszenie, czynności pielęgnacyjne, sporządzanie posiłków, karmienie, sprzątanie, załatwianie spraw urzędowych, wspólna modlitwa, modlitwa za chorego, umacniająca

obecność. Wsparcie rodzin towarzyszenie, pomoc w pielęgnacji, wsparcie psychiczne w przeżywaniu trudnego okresu odchodzenia bliskiej osoby, opieka nad dziećmi, umacniająca obecność

W zespole wsparcia dla rodzin osieroconych: prowadzenie rozmów indywidualnych z osobami w żałobie, udział w przygotowaniu wspólnych spotkań, prowadzenie korespondencji z osobami zainteresowanymi działalnością na rzecz osób osieroconych, prowadzenie biblioteki, przygotowania do jednodniowych wyjazdów.

W biurze zarządu i łączności z członkami: przygotowywanie i wysyłanie bieżącej korespondencji, pomoc w wszelkiego rodzaju pracach biurowych i organizacji wydarzeń hospicyjnych.

W pozyskiwania środków: udział w kwestach, wysyłka korespondencji, uzupełnianie list wolontariuszy, pomoc w organizowaniu imprez.

W pracach administracyjnych i obsługi domu hospicyjnego: pomoc w przeprowadzaniu inwentarza, prace w ogrodzie, odśnieżanie, malowanie, drobne prace stolarskie, pomoc w kuchni, prasowanie, sortowanie bielizny, szycie, naprawy i przeróbki bielizny

3. Przygotowanie

A. Dla osób włączanych w opiekę nad chorym:

1. ukończenie kursu dla wolontariuszy
2. doskonalenie umiejętności opieki nad chorym we współpracy z pielęgniarką, kapłanem, psychologiem
3. ustawiczne szkolenie (wykłady, warsztaty) na wspólnych spotkaniach zespołu wolontariuszy
4. formacja duchowa poprzez uczestnictwo w rekolekcjach, dniach skupienia i pielgrzymkach
5. formacja psychologiczna poprzez udział w warsztatach psychologicznych
6. udział w spotkaniach grup wsparcia.

B. Dla osób włączanych w prace administracyjne i obsługi

1. rozmowa z członkiem zarządu
2. rozmowa z koordynatorem
3. instruktaż wykonania – osoba do współpracy z wolontariuszem

C. Dla osób włączonych w zespół wsparcia dla rodzin osieroconych

1. Rozmowa z członkiem Zarządu
2. Rozmowa z psychologiem
3. Rozmowa z koordynatorem – wypełnienie ankiety
4. Organizacja domowej pomocy choremu i jego rodzinie poprzez udział w pracach zespołu multidyscyplinarnego.

Opieka hospicyjna ofiarowywana choremu i jego rodzinie jest opieką zespołową. Pełni ją zespół złożony z lekarza, pielęgniarki, duchownego, psychologa, pracownika socjalnego, rehabilitanta oraz osób niezwiązanych z zawodem medycznym.

Udział wolontariusza w pracach zespołu odbywa się na następujących zasadach:

1. Wolontariusza do domu chorego wprowadza pielęgniarka, która już podczas wcześniejszych wizyt

rozeznała potrzeby chorego i jego rodziny

2. Wolontariusz zachowuje stały kontakt z pielęgniarką i lekarzem opiekujących się chorymi oraz z koordynatorem wolontariuszy

3. Wolontariusz może wykonywać wszystkie czynności, do których jest upoważniona rodzina, w wolontariusz odpowiednio przygotowany.

4. Wolontariusz nie może wykonywać samodzielnie zabiegów, które są w zakresie obowiązków pielęgniarki.

5. Za posługę wolontariusza odpowiada pielęgniarka, która koordynuje posługę wolontariusza w domu chorego.

6. Chory jest tą osobą, która kieruje ofiarowywaną mu pomocą.

7. Wolontariusz termin i czas trwania pomocy dostosowuje do potrzeb rodziny

8. Jeżeli zachodzi potrzeba w pomocy choremu i rodzinie bierze udział więcej niż jeden wolontariusz.

9. Na spotkaniach wolontariuszy z pielęgniarką są omawiane sprawy dotyczące pomocy oraz problemy występujące w rodzinie podopiecznego z zastrzeżeniem, że wolontariusz nie bierze udziału w sporach rodziny i nie zajmuje stanowiska żadnej ze stron sporu.

10. Do zadań wolontariusza należy w razie potrzeby czuwanie w ostatnich godzinach życia chorego.

11. Wolontariusz w razie potrzeby może zaoferować pomoc w załatwieniu spraw pogrzebowych

12. Wolontariusz jeżeli może bierze udział w pogrzebie

13. Wolontariusz, jeżeli zachodzi potrzeba może wspierać osoby osierocone w przeżywaniu żałoby.

14. Po śmierci podopiecznego wolontariusz otrzymuje wsparcie psychiczne od koordynatora, z którym ustala termin podjęcia następnej posługi wolontaryjnej.

5. Predyspozycje i umiejętności wolontariusza:

Wolontariusz Zespołu Opieki Hospicyjnej powinien posiadać odpowiednie zdolności i predyspozycje psychiczno – fizyczne: * umiejętność przyjęcia odpowiedzialności za dobro innych,

* umiejętność milczenia i słuchania

* umiejętność pracy w zespole,

* umiejętność cieszenia się

* umiejętność działania z empatią i otwartością

* umiejętność komunikacji

* umiejętność łagodzenia nerwowych nastrojów

* umiejący podejmować stałe kształcenie się,

* posiada poczucie humoru

* posiada dyspozycyjność czasową

6. Pomoc dla wolontariusza

Pomoc świadczona wolontariuszowi ze strony Hospicjum poprzez:

1. formację,
2. superwizję,
3. grupy wsparcia,
4. dni skupienia i rekolekcje,
5. wycieczki
6. ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej
7. ubezpieczenie od nieszczęśliwych wypadków
8. odzież ochronna
9. zwrot kosztów związanych z opieką hospicyjną
10. szkolenia